

[Ulrich.]

tænke paa det gamle Ordsprog: saadan taler de Ræve for de Gæs; kunde de faa lokket dem tilstrækkelig nær hen til sig, saa sagde de haps og saa aad de dem.

Men jeg tror alligevel, at det ærede Medlem skal være lidt forsigtig, thi vi ved udmærket godt, hvad de Herrer vil. De vil, som jeg sagde før, have denne Lov med i Bagglommen, og hvis vedkommende saa ikke godvillig vil gaa ind paa den Sum, de vil give, anvender de Ekspropriationen.

Saa siger det ærede Medlem, at det er noget helt andet nu end for 30 Aar siden at faa et mindre Jordbrug. Ja, det er det, det er noget ganske andet. For 30 Aar siden sørgede man nemlig for at have tilstrækkelige Midler til, at man kunde faa et saadant Jordbrug med en ganske lille Støtte fra Staten; men nu kræver man for at gaa ind til et saadant Jordbrug, at man ikke alene skal have Jorden og hele den Sum, man skal bygge for, men man skal ogsaa have et Laan at etablere sig for.

Det vil med andre Ord sige, at dér, hvor den fornuftige Husmand for 30 Aar siden etablerede sit Brug omtrent uden Gæld, dér etablerer de Herrer nu Brug, som i Virkeligheden er prioriterede op over Skorstenen, paa hvilket der skyldes et Beløb, der ligger over Brugets Værdi. Ja, jeg indrømmer, at det er vanskeligere for det Menneske, der kommer ind her, at eksistere, end det var for ham, der for 30 Aar siden var fornuftig og gik ind i et saadant lille Hjem, at arbejde sig frem til Velstand, fordi denne sidste ikke havde saa mange Renter og Afdrag at svare, medens de Statshusmænd, der gaar ind under de Vilkaar, der her er Tale om, lever under saadanne Forhold, at hvis de har ringeste Uheld i deres Bedrift, er Eksistensmuligheden overhovedet ikke til Stede.

Det ærede Medlem siger som Begrundelse for, at det er nødvendigt at gaa med til dette Etableringslaan paa de 2 000 Kr., at de unge Mennesker slet ikke kan tjene noget. Dette er fuldstændig urigtigt. Der er ikke en eneste ung Mand og Kvinde, som ikke, hvis de vil, i det danske Landbrug er i Stand til Aar efter Aar at lægge saadanne Beløb til Side, at de disponerer over de fornødne Midler til, naar de kommer i 30 Aars Alderen, at kunne overtage et selvstændigt Hjem. (*Andreasen [Forsinger]*: Det har jeg ikke sagt). Jo, De har, jeg har skrevet det op, da De sagde det.

Men lad os dog komme bort fra dette, at vi animerer de unge til at bruge alt det, de tjener. Det er jo det, der gaar som en rød Traad gennem hele Socialismens Lære,

dette bare at bruge væk alt det, man tjener; det er for dem næsten en Forbrydelse, dersom et Menneske overhovedet sparer noget som helst op. Nej, lad os komme ind paa det sunde og det rigtige og det gode, nemlig, at de Mennesker, der er noget ved, de, der fortjener Hjælp fra Staten, det er dem, som i deres Ungdom selv har sparet noget sammen og vist, at de vil fremad. De skal have Hjælpen, men de, der bruger alt, hvad de tjener, og gaar ud til Fjant og Fjas, det er ikke dem, Samfundet skal støtte.

Saa sagde det ærede Medlem, at alle Ansøgere forlanger Jord efter Loven af 4. Oktober og ingen efter Statshusmandsloven. Dette er ogsaa urigtigt. Og hvorfor er der flere, der forlanger Jord efter 4. Oktober-Loven? Fordi den byder større økonomisk Støtte. Gør den økonomiske Støtte efter disse to Love lige, og lad os saa se, hvem der kommer flest af. Men det tør de Herrer sikkert ikke.

Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen talte om den private Udstykning og slog til Lyd for, at man i højere Grad skulde støtte denne. Det giver jeg det ærede Medlem Ret i. En Støtte til den private Udstykning er meget mere paa sin Plads, og jeg kan tilsige det ærede Medlem og hans Parti vor Medvirken i den Retning. Men jeg tror ikke, Regeringspartierne har nogen Interesse i at fremme den Side af Sagen, og hvorfor ikke? Fordi den er sund i Modsætning til den anden, som de forfægter.

Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup ikke er til Stede, men jeg kan dog ikke undlade at gøre en ganske enkelt Bemærkning til det ærede Medlem. Det ærede Medlem udtalte, at de Sager, der forelaa her, vilde vække lige saa stort et Oprør ude omkring i Landet, lige saa stor en Kamp i Befolkningen, som vi havde i Provisorietiden. Det er muligt, at det ærede Medlem har Ret i denne Betragtning; det vilde i og for sig glæde mig, om denne Sag virkelig kunde vække det danske almene Folk til Eftertanke. Men saa sagde det ærede Medlem, at han vilde skamme sig, dersom han vilde række Haanden til Statsfæste, og han vilde være en slet Fader, hvis han gjorde det. Jeg vil da gerne konstatere, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup baade maa skamme sig og er en slet Fader, for han har rakt Haanden til dette i 1919.

Derefter har jeg nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, det lader ikke til, at det ærede Medlem er her, men saa kan han faa Fornøjelsen at læse mine Udtalelser en anden Dag. Det